



PROP DE VOSALTRES

La Festa de l'Enviament

Estimats diocesans:

Ens endinsem en un nou curs seguint el ritme natural dels esdeveniments de l'Església universal, de la diòcesi i de cadascuna de les parròquies i comunitats. En anteriors articles ja vam explicar les tasques pendents del Sínode (4 set.), vam informar sobre els continguts teòrics que la diòcesi vol aconseguir en aquest període (11 set.) i avui volem anunciar la celebració de la **Festa de l'Enviament de dijous que ve, 22 de setembre, a la catedral, a les 19 hores**. Esteu convidats a participar en aquesta celebració que dona ànims als assistents i fomenta el sentit de pertinença a la comunitat. Us convidem també a dues altres celebracions del curs: la Missa Crismal, la tarda del Dimarts Sant, i l'Assemblea diocesana, l'últim dissabte de maig.

Tots els altres elements que conformen la vida cristiana ordinària els desenvolupem a les nostres parròquies i comunitats: l'escolta de la Paraula, l'oració, la participació en els sacraments, el servei al proïsme, la col·laboració en les feines parroquials i l'anunci del missatge de Jesucrist. Són compromisos que adquirim amb el Baptisme i que el Senyor ens concedeix la seva gràcia per a fer-los possibles. Però, a més de la dimensió parroquial, és bo i convenient que participem en les propostes diocesanes que possibiliten una millor ajuda en la litúrgia, en la formació i en l'harmonització dels criteris pastorals.

Sobre el primer esdeveniment del curs que té com a centre l'enviament, ben segur que alguns us



feu moltes preguntes: què és això de l'enviament?; qui envia?; a qui i amb quina finalitat?; ens sentim enviats?

Els catòlics partim d'una afirmació que ens vincula a la vida i missió de Jesús, que és enviat pel Pare Déu per a l'alliberament del pecat i la salvació de la humanitat. Les paraules que va pronunciar i els gestos que va fer durant la seva vida a la terra són anunciats pels Apòstols, que han rebut el mandat del Mestre durant la seva predicació i, al

final, en el moment de la seva Ascensió. A partir d'aleshores, l'Església, que vetlla pel pòsit de la fe, és l'encarregada de transmetre al llarg dels temps el seu contingut a totes les nacions perquè totes les generacions i cultures coneguin la persona, el missatge i l'obra de Jesucrist.

Tot això ho recordem i duem a terme a la nostra diòcesi amb una celebració festiva en què el bisbe envia tots els membres d'aquesta comunitat a l'anunci permanent. I no ho fa com una opció individual o privada sinó com a part del col·legi dels bisbes que uneix el sentir de tota l'Església. Tots som enviats a predicar amb alegria i a viure amb autenticitat el tresor que es va dipositar en el nostre cor quan ens van batejar. Amb aquest anunci manifestem el clima d'unitat i el vincle de fraternitat. Som sembradors de la llavor del Regne que va iniciar Jesucrist i que fructifica per tot arreu com a oferta de salvació per a tots els homes.

Els qui pertanyem a l'Església tenim l'obligació d'anunciar la Bona Nova, cadascú segons les responsabilitats que li han estat confiades: com a pastors del Poble de Déu, com a membres de Vida Consagrada, com a catequistes, com a membres dels equips d'oració i litúrgia, de Càritas i altres organitzacions socials. No partim de zero, no inventem el seu contingut. Tenim una llarga tradició que hem rebut dels nostres avantpassats i la traslladem a la generació següent. I això ens dona un gran motiu d'alegria i d'esperança perquè aportem a la nostra societat l'estil que humanitza i ressalta la dignitat de tot ésser humà.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Adéu dels frarets amb una última missa a Sant Antoni de Pàdua

La celebració de l'eucaristia d'aquest diumenge a les 19 h ha tancat l'activitat del convent i l'església-santuari de Sant Antoni de Pàdua del carrer Vila Antònia de Lleida.

Els frares franciscans, coneguts a Lleida com «els frarets», deixen la capital del Segrià per falta de vocacions, segons va decidir el Capítol Provincial el passat mes d'abril. Actualment hi quedaven quatre membres de la comunitat vivint al convent. La celebració de sant Antoni de Pàdua, el passat 13 de

juny, ja es va considerar com el comiat de l'orde a la ciutat.

Els franciscans es van instal·lar a Lleida el 1217 i va ser la primera comunitat d'aquest orde a la Península Ibèrica. El mateix sant Francesc d'Assís (1181-1226), fundador de l'orde franciscà, havia enviat els frares a crear la comunitat a Lleida, punt estratègic en el Camí de Sant Jaume. Dels 48 convents o fraternitats que hi havia fins ara a Espanya es passarà a 43, dos dels quals (Sabadell i Barcelona) a Catalunya.



CERCA DE VOSOTROS

La diòcesis celebra la Fiesta del Envío

Queridos diocesanos:

Nos adentramos en un nuevo curso siguiendo el ritmo natural de los acontecimientos de la Iglesia universal, de la diócesis o de cada una de las parroquias y comunidades. Explicamos en primer lugar las tareas pendientes del Sínodo (4 sept.), en segundo lugar se informó sobre los contenidos teóricos que la diócesis quiere conseguir en este período (11 sept.) y hoy, en tercer lugar, queremos anunciar la celebración de la **Fiesta del Envío el próximo jueves, 22 de septiembre, en la catedral, a las 19 horas**. Quedáis todos invitados a participar en la misma. Es una celebración que suscita mucha alegría entre los asistentes y fomenta el sentido de pertenencia de todos a la comunidad diocesana. A otras dos celebraciones nos sentimos invitados durante el curso: La Misa Crismal (tarde del Martes Santo) y la Asamblea Diocesana (último sábado de mayo).

Todos los demás ingredientes que componen la vida cristiana ordinaria los desarrollamos en nuestras parroquias y comunidades: la escucha de la Palabra, la oración, la participación en los sacramentos, el servicio al prójimo, la colaboración en las tareas parroquiales y el anuncio del mensaje de Jesucristo. Es un compromiso que adquirimos en nuestro Bautismo y que el Señor nos concede su gracia para hacerlo posible. Además de la dimensión parroquial es bueno y conveniente que participemos en las propuestas diocesanas que posibilitan una mejor ayuda en la liturgia, en la formación y en la armonización de criterios pastorales.

Concretamos el primer acontecimiento del curso y que tiene como centro el envío. Seguro que algunos os formularéis muchas preguntas sobre el mismo, ¿qué es eso del envío?, ¿quién envía?, ¿a quiénes y con qué finalidad?, ¿nos sentimos enviados?

Partimos los católicos de una afirmación que nos vincula a la vida y misión de Jesús que es enviado por el Padre Dios para la liberación del pecado y la salvación de la humanidad. Las palabras que pronunció y los gestos que realizó durante su existencia en esta tierra son anunciados por los Apóstoles que han recibido el mandato del Maestro durante su predicación y, al final, en el momento de su Ascensión. A partir de entonces la Iglesia, que vela por el depósito de la fe, es la encargada de transmitir su contenido a todas las naciones y a lo largo de los tiempos para que todas las generaciones y culturas conozcan la persona, el mensaje y la obra de Jesucristo.

Así lo recordamos y lo realizamos en nuestra diócesis con una celebración festiva en la que el obispo envía a todos los miembros de esta comunidad al anuncio permanente. Y no lo hace como una opción individual o privada sino formando parte del colegio de los obispos que une el sentir de toda la Iglesia. Todos somos enviados a predicar con alegría y a vivir con autenticidad aquello que se depositó en nuestro corazón cuando nos bautizaron. Con ese anuncio manifestamos el clima de unidad y el vínculo de fraternidad. Somos sembradores de la semilla del Reino que inició Jesucristo y que fructifica por todas partes como oferta de salvación para todos los hombres.

Quiénes pertenecemos a la Iglesia tenemos la obligación de anunciar la Buena Nueva. Cada uno según las responsabilidades que le han sido confiadas: como pastores del Pueblo de Dios, como miembros de Vida Consagrada, como catequistas, como pertenecientes a los equipos de oración y liturgia, de Cáritas y otras organizaciones sociales. No partimos de cero, no inventamos su contenido. Tenemos una larga tradición que hemos recibido de nuestros mayores y la trasladamos a la siguiente generación. Y eso nos da un gran motivo de alegría y de esperanza porque aportamos a nuestra sociedad el estilo que humaniza y resalta la dignidad de todo ser humano.

Con mi afecto y bendición,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

El bisbe Salvador, nou responsable de custòdia i promoció de l'art sagrat

Els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), reunits els dies 18, 19 i 20 de juliol a Saldú, han elegit el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, com a nou bisbe president del Secretariat Interdiocesà de Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS). El bisbe Salvador succeeix en el càrrec a Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona, que va morir el proppassat dia 31 de març. Alhora, continuarà exercint com a bisbe president del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS) de la CET.

El SICPAS és l'òrgan creat per la CET per coordinar, ajudar i estimular l'acció que es fa a cada una de les diòcesis en ordre a la custòdia, catalogació, conservació i restauració dels monuments i obres d'art sagrat i per promoure i difondre degudament l'art sagrat com a expressió de la fe del poble de Déu. Del SICPAS depèn *Catalonia Sacra*, el projecte conjunt



dels deu bisbats amb seu a Catalunya creat l'any 2012 amb la voluntat de dinamitzar el patrimoni cultural de l'Església. Les seves línies de treball es basen en tres objectius: oferir informació i formació sobre el patrimoni cultural d'arrel religiosa, generar activitats per a la mi-

llora del seu coneixement, i iniciar una dinàmica turística que permeti generar activitat econòmica per al seu manteniment.

Així mateix, els bisbes de la CET també van elegir Mons. Francesc Conesa i Ferrer, bisbe de Solsona, com a bisbe encarregat de les reunions dels delegats diocesans d'ecumenisme i relacions interreligioses de Catalunya. El bisbe Francesc és president de la subcomissió de relacions interconfessionals i diàleg interreligiós de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) i continua com a bisbe president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC) de la CET.

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls ha signat els següents nomenaments:

- **Mn. Josep Solé Sans**, nomenat Arxiprest de l'arxiprestat Baix Urgell-les Garrigues, amb data 08.07.22.
- **Mn. Casildo Rodríguez Bravo**, nomenat Arxiprest de l'arxiprestat Baix Segre, amb data 08.07.22.
- **Mn. Josep M. Escorihuela Pujol**, nomenat Arxiprest de l'arxiprestat Segrià-Noguera-Ribagorça, amb data 08.07.22.
- **Mn. Carles Sanmartín Sisó**, nomenat Arxiprest de l'arxiprestat

de la Mare de Déu de l'Acadèmia, amb data 08.07.22.

- **Mn. Víctor Martínez Mateu**, nomenat Arxiprest de l'arxiprestat Sant Anastasi, amb data 08.07.22.
- **Mn. Jaume Melcior Servat**, nomenat Consiliari de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes de Lleida, amb data 05.07.22.
- **Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller**, nomenat Rector de les parròquies de Sant Pere apòstol, d'Alfarràs; de l'Assumpció de la Mare de Déu, d'Ivars de Noguera; de la Purificació de la Mare de Déu, d'Algerri; de l'Assumpció

ció de la Mare de Déu, de Castelló de Farfanya; de Sant Josep, de la Figuera; i de Sant Nicolau, bisbe, d'Andaní, amb data 08.07.22.

- **Mn. Joan Bisart Alava**, nomenat Adscrit de les parròquies de Sant Pere apòstol, d'Alfarràs; de l'Assumpció de la Mare de Déu, d'Ivars de Noguera; de la Purificació de la Mare de Déu, d'Algerri; de l'Assumpció de la Mare de Déu, de Castelló de Farfanya; de Sant Josep, de la Figuera; i de Sant Nicolau, bisbe, d'Andaní, amb data 08.07.22.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



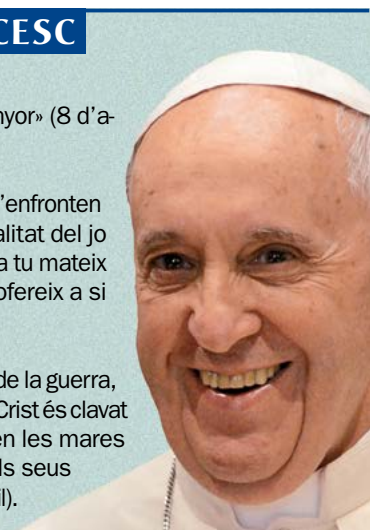
@Pontifex_es: «No oblidem els nens que han hagut de fugir i arribar a una terra estrangera: aquest és un dels fruits de la guerra. No els oblidem, i no oblidem el poble ucraïnès» (6 d'abril).

@Pontifex_es: «Som com nens petits que intenten caminar i cauen a terra, i sempre necessiten que el seu pare els torni a aixecar. El perdó del Pare torna a posar-nos en peus: el perdó de Déu, la Confessió, és el primer pas del

nostre viatge de retorn al Senyor» (8 d'abril).

@Pontifex_es: «En el Calvari s'enfronten dues mentalitats. A la mentalitat del jo s'oposa la de Déu; el salva't a tu mateix xoca amb el Salvador que s'ofereix a si mateix» (10 d'abril).

@Pontifex_es: «En la bogeria de la guerra, es torna a crucificar a Crist. Sí, Crist és clavet en la creu una vegada més en les mares que ploren la mort injusta dels seus marits i dels seus fills» (10 d'abril).



Pelegrinatges al Camí de Sant Jaume i a Montserrat

Un grup de 49 joves de Lleida d'entre 17 i 19 anys, acompanyats dels seus monitors, han completat, entre el 29 de juliol i el 8 d'agost, quatre etapes del Camí de Sant Jaume.

En concret, han fet quatre trams del Camí Primitiu. Un cop a la capital gallega, van participar durant quatre dies en el Pelegrinatge Europeu de Joves (PEJ22), juntament amb altres joves de la resta d'Espanya i de diversos països europeus, en una oportunitat per compartir experiències i per créixer.

També aquest estiu, un grup de pelegrins procedents de la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, han caminat fins al Monestir de Montserrat del 18 al 24 de juliol. Des de la parròquia també van organitzar una sortida-pelegrinatge en autobús el mateix diumenge, en què es van ajuntar els camins dels dos grups de pelegrins. Des del Monestir de Montserrat van compartir la missa al cambri de la Verge, l'adoració a la Mare de Déu i, en acabar, un bon àpat tots plegats.



Més de 400 nens i adolescents a les estades «Vacances per Créixer»

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va visitar els nens i nenes que participen als casals d'estiu «Vacances per Créixer», que s'han fet al llarg dels mesos de juliol i agost a les instal·lacions del Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia sota la gestió de la Fundació Verge Blanca. «Vacances per Créixer» ha organitzat quatre torns d'activitats de lleure i educatives que han donat la possibilitat de fer estades d'estiu a uns 200 infants d'entre 4 i 12 anys de famílies de Lleida en situació de vulnerabilitat. Aquests casals d'estiu es complementen amb els dos torns d'estades que s'han fet a l'Acadèmia Mariana adreçades a



adolescents, un casal de temàtica científica organitzat conjuntament amb l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida (IRB) i unes colònies. En total aquestes activitats han mobilitzat a l'entorn de 400 infants i adolescents, als que cal sumar també els participants en els casals municipals de la Paeria «Estiu en Joc», que s'han

fet a les escoles Pràctiques II, Riu Segre, Parc de l'Aigua, Balàfia i Gimnells i Raimat, gestionats per la Fundació Verge Blanca.

«Vacances per Créixer» ha comptat amb la col·laboració econòmica de la Diputació de Lleida i del Banc dels Aliments, que ha aportat els esmorzars i els dinars dels infants participants, que venen d'entorns amb risc d'exclusió social, a banda dels donatius particulars, com ara la cessió d'una piscina per part de l'empresa Fluidra. En les estades d'aquest estiu també cal remarcar les aportacions de Caixa Proinfància, de la Fundació La Caixa, i de les ONG Educo, Save the Children i Provistas.

43a Romeria de les Marededéus

Aquest 3 de setembre també s'ha fet la tradicional Romeria de les Marededéus de la Ribagorça. Enguany, l'escenari triat ha estat Boltanya (Osca), en la que ja ha estat la 43a edició d'aquesta trobada. Com és habitual, la patrona de Lleida, la Verge Blanca de l'Acadèmia, també ha viatjat fins a la trobada pirinenca.

REFLEXIONS

Passar fam per menjar millor

En el camí per enfortir la fe hi ha un instrument que ens fa créixer de cop i ens autèntica la fe que tenim. En l'actualitat no està massa ben vist i el nom que li han posat ens fa allunyar-nos de posar en pràctica aquesta virtut: és l'ascesi. Per trencar aquest malentès prefereixo anomenar aquesta actitud com a: sentir-nos necessitats.

Cal experimentar en pròpia carn els efectes de què ens manquin coses bàsiques. També materials, com el menjar. I és que les persones humanes entenem les circumstàncies que vivim, moltes vegades, amb la lliçó dels contraris. Per ser capaços de valorar el que tenim hem d'haver experimentat el que no tenim. Com el naufrag que troba aigua en l'illa deserta, el pobre que s'apropa a Càritas demanant roba o menjar i l'accepten en un programa integral de desenvolupament, o la mare que fa vuit anys que li va deixar de parlar la filla quan se'n va anar i en pot tornar a rebre una abraçada.

És quan ho hem necessitat i esperat que, quan ho rebem, té el doble de valor. Com aquell pecador que havent pecat reiteradament és perdonat. Com l'infant perdut al mercat i que és retrobat pels pares que el cerquen.

Així és com passar fam, que és una cosa dolenta, no ens fa mal sinó que ens fa un bé immens. Quan practiquem aquesta ajuda espiritual de saber-nos estar de menjar, agraïm la gana passada. Com el drogoaddicte que mai no s'hauria imaginat poder deixar la droga. Com l'infant d'un orfenat poder acabar essent adoptat. Com els pares que desitgen tenir un fill i no poden i un dia l'engendren com un miracle.

No es pot explicar d'una altra manera que passar a fer aquesta descoberta del bé que es pot obtenir d'un aparent mal. Vinga entrenem-nos per créixer espiritualment. Ah, i no esperem que arribi Quaresma per fer dejuni.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18]. *Sant Feliu de Llobregat*: □ Santa Maria de Cervelló o dels «Socors», vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII). Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV).

20. ■ Dimarts [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. Sant Andreu Kim Taegon, prev., i sant Pau Chong Hasang, i companys, mrs. a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaqui, l'esposa Teo-

pista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. ■ Dimecres [Ef 4,1-7.11-13 / Sl 18 / Mt 9,9-13]. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers.

22. ■ Dijous [Ecl 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. *Urgell*: ■ Beats Josep Batalla, Jaume Bonet, Josep Rabasa i companys, mrs.; Sant Maurici (o Mori), venerat a

Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. □ Divendres [Ecl 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prev. caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucida i patrona de Taragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Dissabte [Ecl 11,9-12,8 / Sl 89 / Lc 9,43b-45]. *Sant Feliu de Llobre-*

gat: □ Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona principal de l'arxidiòcesi i de la província eclesiàstica de Barcelona.

25. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Am 6, 1a.4-7 / Sl 145 / 1Tm 6,11-16 / Lc 16, 19-31]. Mare de Déu de la Misericòrdia; sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva).

Diumenge XXV de durant l'any (C)

COMENTARI

«Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa»

Una lectura superficial ens podria fer mal interpretar les paraules de l'amo sobre l'administrador que malversava els seus béns: Aquest administrador de riquesa enganyosa, el senyor el lloà així: *Ha estat prudent perquè en el tracte amb els homes de la seva mena els homes del món són més prudents que els fills de la llum.* Què feia aquest administrador? Sabent que el treien de la feina es fa amics perdonant part del deute que alguns tenien amb el seu amo. És a dir, des de la seva situació i fent servir les armes que té (que no són precisament ètiques) s'assegura el seu futur. Per això diu: *Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració.* El que lloa el senyor és la visió de futur, la previsió que té aquest administrador i aquí ve el consell del Senyor: *Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui trobeu qui us rebí eternament a casa seva.* Del que es tracta és que la riquesa que puguem tenir ara i aquí ens assegurí un lloc en l'altra vida. Això no serà robant o acaparant riqueses sinó compartint-les amb els nostres germans. Però Jesús és encara més exigent amb la riquesa, perquè aquesta s'oposa radicalment a Déu. És un amo que ens impossibilita per estimar l'altre Amo: *Ningú no pot servir dos amos...* I afirma clarament Jesús: *No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.* Cal escollir entre un i altre. Per això, la primera lectura blasma de forma especial, tots aquells que s'abraonen sobre els pobres, que només pensen en fer negocis durant les festes, que fan trampes amb les balances i les mesures. I acaba dient: *El Senyor ho jura: No oblidaré mai tot això que fan.* Déu és defensor dels pobres. I Pau demana que fem pregàries per tots els homes perquè portem una vida serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat. En la nostra vida no podem fer trampes: o Déu o la riquesa; ambdues coses són incompatibles. La riquesa, compartint-la amb els pobres i els necessitats, només ha de ser un mitjà per servir i estimar Déu: només Ell és l'Absolut.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el disabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.» El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

► Salm responsorial (112)

R. *Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súplices i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoniatge sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet heralder i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin per tot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les baralles i les discussions.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: «Què és això que sento dir de tu? Dona'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns.» L'administrador va pensar: «Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració.» I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: «Quant deus al meu amo?» Ell li contestà: «Cent bidons d'oli.» Li digué: «Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta.» A un altre li digué: «I tu, quant deus?» Li contestà: «Cent sacs de blat.» Li diu: «Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta.» I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum. I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebí eternament a casa seva. L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

► Lectura de la profecia de Amós (Am 8,4-7)

Escuchad esto, los que pisoteáis al pobre y elimináis a los humildes del país, diciendo:

«¿Cuándo pasará la luna nueva, para vender el grano, y el sábado, para abrir los sacos de cereal —reduciendo el peso y aumentando el precio, y modificando las balanzas con engaño— para comprar al indigente por plata y al pobre por un par de sandalias, para vender hasta el salvado del grano?».

El Señor lo ha jurado por la Gloria de Jacob: «No olvidaré jamás ninguna de sus acciones».

► Salmo responsorial (112)

R. *Alabad al Señor, que alza al pobre.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Querido hermano: Ruego, lo primero de todo, que se hagan súplicas, oraciones, peticiones, acciones de gracias, por toda la humanidad, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos llevar una vida tranquila y sosegada, con toda piedad y respeto. Esto es bueno y agradable a los ojos de Dios, nuestro Salvador, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad. Pues Dios es uno, y único también el mediador entre Dios y los hombres: el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos; este es un testimonio dado a su debido tiempo y para el que fui constituido heraldero y apóstol —digo la verdad, no miento—, maestro de las naciones en la fe y en la verdad. Quiero, pues, que los hombres oren en todo lugar, alzando unas manos limpias, sin ira ni divisiones.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Un hombre rico tenía un administrador, a quien acusaron ante él de derrochar sus bienes. Entonces lo llamó y le dijo: «¿Qué es eso que estoy oyendo de ti? Dame cuenta de tu administración, porque en adelante no podré seguir administrando». El administrador se puso a decir para sí: «¿Qué voy a hacer, pues mi señor me quita la administración? Para cavar no tengo fuerzas; mendigar me da vergüenza. Ya sé lo que voy a hacer para que, cuando me echen de la administración, encuentre quien me reciba en su casa». Fue llamando uno a uno a los deudores de su amo y dijo al primero: «¿Cuánto debes a mi amo?» Este respondió: «Cien barriles de aceite». Él le dijo: «Toma tu recibo; aprisa, siéntate y escribe cincuenta». Luego dijo a otro: «Y tú, ¿cuánto debes?» Él contestó: «Cien fanegas de trigo». Le dice: «Toma tu recibo y escribe ochenta». Y el amo alabó al administrador injusto, porque había actuado con astucia.

Ciertamente, los hijos de este mundo son más astutos con su propia gente que los hijos de la luz. Y yo os digo: ganaos amigos con el dinero de iniquidad, para que, cuando os falte, os reciban en las moradas eternas.

El que es fiel en lo poco, también en lo mucho es fiel; el que es injusto en lo poco, también en lo mucho es injusto. Pues, si no fuisteis fieles en la riqueza injusta, ¿quién os confiará la verdadera? Si no fuisteis fieles en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará? Ningún siervo puede servir a dos señores, porque, o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero».